

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

ก้าวกระโดดของยางธรรมชาติ ประเทศเวียดนาม เพื่อนบ้านที่ไทย ไม่เคยมองข้าม

2562

สถาบันพลาสติก Plastics Institute of Thailand

PIC Plastics Intelligent Center

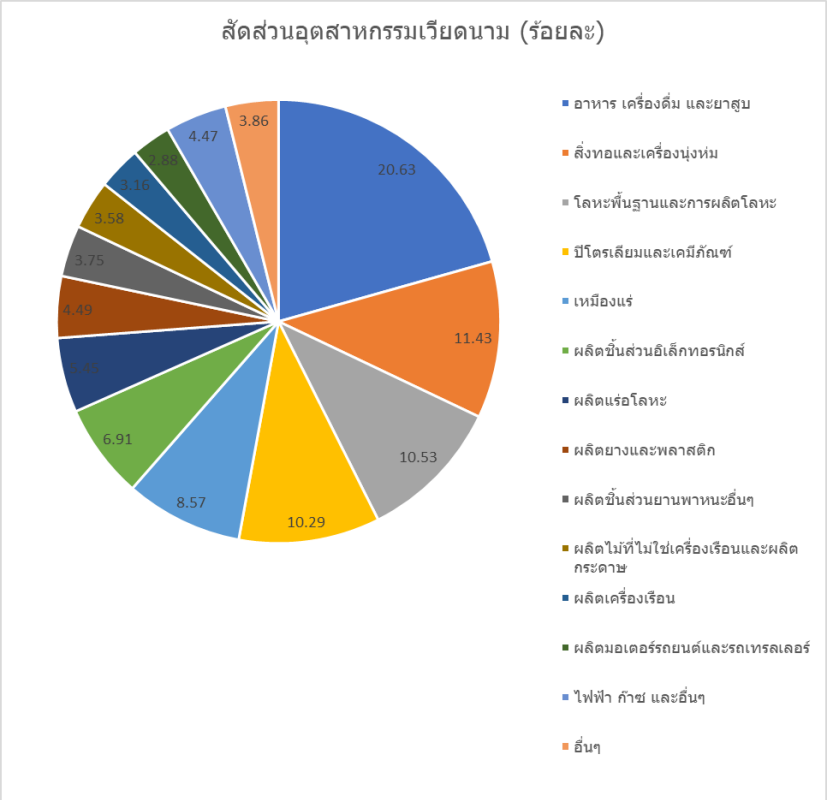
บทวิเคราะห์เรื่อง
“ก้าวกระโดดของยางธรรมชาติประเทศเวียดนาม เพื่อนบ้านที่ไทยไม่เคยมองข้าม”

1 ข้อมูลทั่วไปของประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีพื้นที่ 331,689 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นแนวยาวตั้งอยู่ด้านตะวันออกสุดของคาบสมุทรอินโดจีน มีพรมแดนทางทิศเหนือติดกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ทิศตะวันตกติดกับประเทศลาวและประเทศกัมพูชา ทิศตะวันออกและทิศใต้มีแนวชายฝั่งทะเลติดกับอ่าวตังเกี๋ยและทะเลจีนใต้ เมืองหลวงคือ กรุงฮานอยตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศ เมืองที่ใหญ่สุดคือ เมืองโฮจิมินห์ ตั้งอยู่ตอนใต้ของประเทศ มีจำนวนประชากรประมาณ 95 ล้านคน มีการปกครองระบอบสังคมนิยม โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเป็นพรรคการเมืองเดียว

ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญของเวียดนาม ได้แก่ ภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เกษตรกรรมที่สำคัญได้แก่ ข้าวเจ้า ยางพารา ชา กาแฟ ยาสูบ พริกไทย ป่าไม้ และการประมง อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ รองเท้า ผลิตภัณฑ์ยาง การทำเหมืองแร่ อาทิ ถ่านหิน น้ำมันปิโตรเลียม แก๊สธรรมชาติ

Annual GDP ปี 2561 ของเวียดนาม อยู่ที่ 241,242 ล้านดอลลาร์สหรัฐ GDP Growth อยู่ที่ร้อยละ 7.1 เมื่อเทียบกับปี 2560 GDP per Capita อยู่ที่ 2,525 ดอลลาร์สหรัฐ โดย สัดส่วน GDP by sector นั้นแบ่งเป็น ภาคเกษตรกรรมร้อยละ 15 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 39 (ประกอบด้วย อุตสาหกรรมอาหารเครื่องดื่มและยาสูบร้อยละ 20.63 อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มร้อยละ 11.43 อุตสาหกรรมโลหะพื้นฐานและการผลิตโลหะร้อยละ 10.53 อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและเคมีภัณฑ์ร้อยละ 10.29 อุตสาหกรรมเหมืองแร่ร้อยละ 8.57 อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และอื่นๆที่เกี่ยวข้องร้อยละ 6.91 อุตสาหกรรมผลิตแร่อโลหะร้อยละ 5.45 อุตสาหกรรมผลิตยางและพลาสติกร้อยละ 4.49 อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะอื่นๆ ร้อยละ 3.75 อุตสาหกรรมผลิตไม้ที่ไม่ใช่เครื่องเรือนและผลิตกระดาษร้อยละ 3.58 อุตสาหกรรมผลิตเครื่องเรือนร้อยละ 3.16 อุตสาหกรรมผลิตมอเตอร์รถยนต์และรถเทรลเลอร์ร้อยละ 2.88 อุตสาหกรรมอื่นๆร้อยละ 3.86 และ ไฟฟ้า ก๊าซ และอื่นๆ ร้อยละ 4.47) ภาคบริการร้อยละ 44 และอื่น ๆ

รูปที่ 1 สัดส่วนอุตสาหกรรมของประเทศเวียดนาม

การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในเวียดนามช่วง 3 เดือนแรกของปี 2562 มีมูลค่า 10,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 86.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยประเทศฮ่องกงเป็นกลุ่มนักลงทุนรายใหญ่ที่สุดในจำนวน 80 ประเทศที่ลงทุนในเวียดนาม โดยมีมูลค่าเงินทุนจดทะเบียน 4,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 40.7 ของการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติทั้งหมด รองลงมาคือประเทศสิงคโปร์ที่มีมูลค่า 1,460 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 13.5 และประเทศเกาหลีใต้ที่มีมูลค่า 1,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 12.2 ส่วนจีนและญี่ปุ่นอยู่อันดับที่สี่และห้าด้วยเงินทุนจดทะเบียนรวม 1,00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ)

จำนวนประชากรวัยทำงานประเทศเวียดนามตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 54,823,800 คน แบ่งเป็นผู้หญิง 28,445,100 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 และผู้ชาย 26,378,700 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 สัดส่วนวัยทำงานช่วงอายุระหว่าง 15 ถึง 24 ปี จำนวน 7,581,100 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ช่วงอายุ 25 ถึง 49 ปี จำนวน 32,599,200 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 ช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 14,643,500 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 อัตราการอ่านออกเขียนได้อยู่ที่ร้อยละ 90 ค่าแรงขั้นต่ำอยู่ที่ 125 - 180 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน (ข้อมูลเดือนมกราคม. 2562, อัตราค่าแรงจะแตกต่างตามแต่ละพื้นที่)

2 ข้อมูลด้านยางพาราประเทศไทย

ตารางที่ 1 ข้อมูลยางพาราของประเทศไทย หน่วย:ตัน

ประเทศไทย	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562*
ผลผลิต	4,170,000	4,324,000	4,473,000	4,347,000	4,429,000	4,879,000	4,923,000
การใช้ยาง	521,000	541,000	601,000	649,900	652,400	720,400	800,000
ส่งออก	3,664,000	3,770,000	3,749,500	3,805,400	4,097,000	4,112,000	4,629,000
นำเข้า	1,300	1,600	2,700	2,400	2,900	1,600	2,200

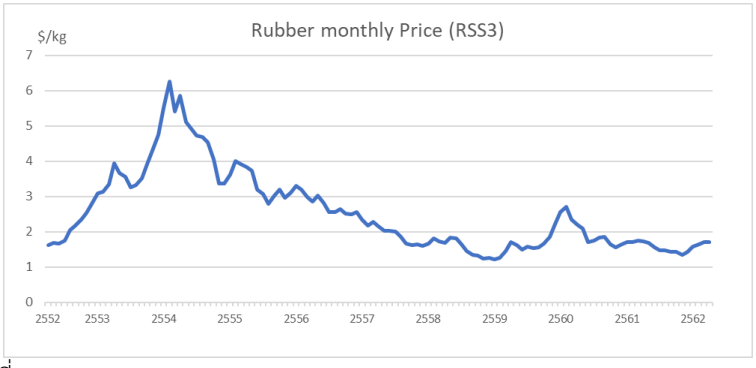
ที่มา : ANRPC

ประเทศไทย ปี 2561 ผลิตยางธรรมชาติได้ 4,879,000 ตัน โดยคิดเป็นผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 250.91 กิโลกรัม โดยมีการใช้ยางธรรมชาติภายในประเทศอยู่ที่ 720,400 ตัน ส่งออก 4,112,000 ตัน และนำเข้า 1,600 ตัน โดยมีการประมาณการแนวโน้ม ปี 2562 ว่าประเทศไทยจะมีผลลิตยางธรรมชาติอยู่ที่ 4.92 ล้านตัน มีการใช้ยางภายในประเทศ 800,000 ตัน ส่งออก 4,629,000 ตัน และนำเข้า 2,200 ตัน

โดยอัตราการผลิตยางธรรมชาติของประเทศไทยมีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 3.27 ต่อปี การส่งออกยางธรรมชาติมีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 2.37 ต่อปี การใช้ยางภายในประเทศมีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 8.99 ต่อปี และการนำเข้ายางพารามีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 11.34 ต่อปี

3 ภาพรวมด้านยางพาราประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีพื้นที่เพาะปลูกยางพาราทั้งหมดประมาณ 6 ล้านไร่ โดยเวียดนามเป็น 1 ใน 5 ประเทศที่มีพื้นที่เพาะปลูกยางพารามากที่สุดในโลก (5 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย อินเดีย และ เวียดนาม) พื้นที่เพาะปลูกยางพาราของประเทศเวียดนามมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2553 ส่วนหนึ่งคาดว่าเป็นผลจากการที่ราคายางพารามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นในช่วงปี 2552 ถึง ปี 2554 ส่งผลให้หลายประเทศในแถบทวีปเอเชียหรือทวีปอื่น ที่มีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการปลูกยางได้เพิ่มพื้นที่เพาะปลูกยางมากขึ้น

ที่มา : Singapore Commodity Exchange (SICOM)

รูปที่ 2 ราคายางพารา RSS3 เฉลี่ยรายเดือน (ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลกรัม)

หลังจากใช้เวลาปลูกยางประมาณ 7 ปี จึงจะเริ่มสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราในตลาดโลกช่วง 7 ปีต่อมาออกสู่ตลาดมากขึ้น โดยพื้นที่เพาะปลูกยางพาราของเวียดนามเกือบร้อยละ 90 เป็น สวนยางขนาดใหญ่ นอกจากนี้การเพาะปลูกและการแปรรูปยางพาราส่วนใหญ่ ดำเนินการ

โดยบรรษัทยางพาราแห่งเวียดนาม (Vietnam Rubber Group: VRG) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ ส่งผลให้รัฐบาลเวียดนามสามารถควบคุมการผลิตและการแปรรูปยางพาราได้ครบวงจรและเป็นปัจจัยเอื้อให้เวียดนามมีศักยภาพในการรองรับคำสั่งซื้อสินค้าจำพวกยางพาราได้ในปริมาณมาก

ปี 2561 ที่ผ่านมา เวียดนามผลิตยางธรรมชาติได้ 1,142,00 ตัน โดยคิดเป็นผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 262.4 กิโลกรัม มีการใช้ยางธรรมชาติภายในประเทศอยู่ที่ 225,000 ตัน ส่งออก 1,500,000 ตัน และ นำเข้า 583,000 ตัน ส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน ลาว และ กัมพูชา เพื่อแปรรูปเป็นยางแท่ง และส่งออกต่อไป โดยมีการประมาณการแนวโน้ม ปี 2562 ว่าประเทศเวียดนามจะมีผลลิตยางธรรมชาติอยู่ที่ 1.16 ล้านตัน มีการใช้ยางภายในประเทศ 230,000 ตัน ส่งออก 1.52 ล้านตัน และนำเข้า 590,000 ตัน

อุตสาหกรรมที่ใช้ยางพาราภายในประเทศเวียดนามส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมผลิตพื้นรองเท้า อุตสาหกรรมผลิตล้อจักรยานและล้อจักรยานยนต์ ท่อยาง และสินค้าอื่นๆ อาทิ ถุงมือยาง ที่นอนยาง เป็นต้น

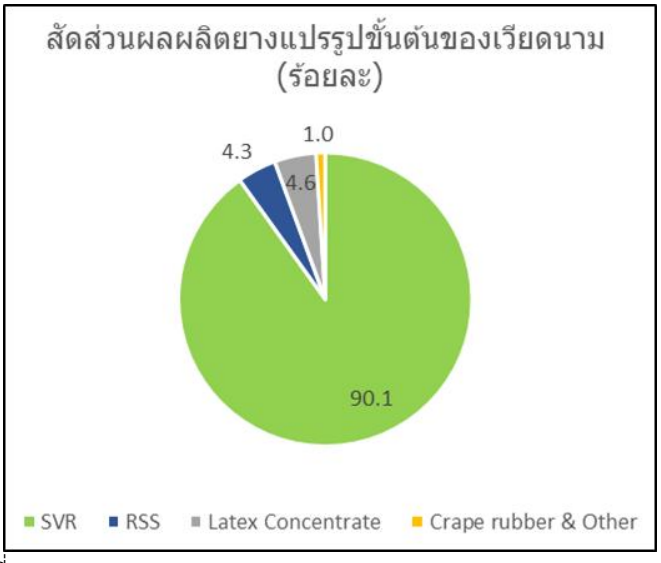
ตารางที่ 2 ข้อมูลยางพาราของประเทศเวียดนาม หน่วย:ตัน

ประเทศเวียดนาม	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562*
ผลผลิต	947,000	967,000	1,013,000	1,035,000	1,095,000	1,142,000	1,160,000
การใช้ยาง	154,000	157,300	176,000	194,000	214,000	225,000	230,000
ส่งออก	1,074,000	1,066,100	1,137,400	1,253,000	1,381,000	1,500,000	1,520,000
นำเข้า	270,000	252,600	300,000	418,800	526,600.0	583,000	590,000

ที่มา : ANRPC

อัตราการผลิตยางธรรมชาติของเวียดนามมีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 3.83 ต่อปี ส่วนภาคการส่งออกมีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 6.99 ต่อปี การใช้ยางภายในประเทศมีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 7.94 ต่อปี และการนำเข้ายางพารามีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 17.97 ต่อปี

อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางของเวียดนามแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ยางแปรรูปขั้นต้นและผลิตภัณฑ์ยาง ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน โรงงานแปรรูปยางขั้นต้นของเวียดนามมีอยู่ประมาณ 30 แห่ง ผลผลิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 90 จะแปรรูป เป็น ยางแท่ง SVR (Standard Vietnamese Rubber: ตามกำหนดมาตราฐานยางพาราเวียดนาม) โดยจะแบ่งเป็น SVR3L, SVR5, SVR10, SVR20, SVRCV60 และ SVRCV50 รองลงมา ได้แก่ น้ำยางข้น ยางแผ่นรมควันร้อยละ 4 และยางเครฟ ที่สัดส่วนร้อยละ 4.6, 4.3 และ 1.0 ตามลำดับ โดยผลิตภัณฑ์ยางส่วนใหญ่เป็น ล้อจักรยานและจักรยานยนต์ ถุงมือยาง พื้นรองเท้ายาง และชิ้นส่วนยางอื่นๆ

ที่มา: Vietnam Rubber Association

รูปที่ 3 สัดส่วนผลผลิตยางแปรรูปขั้นต้นของประเทศเวียดนาม

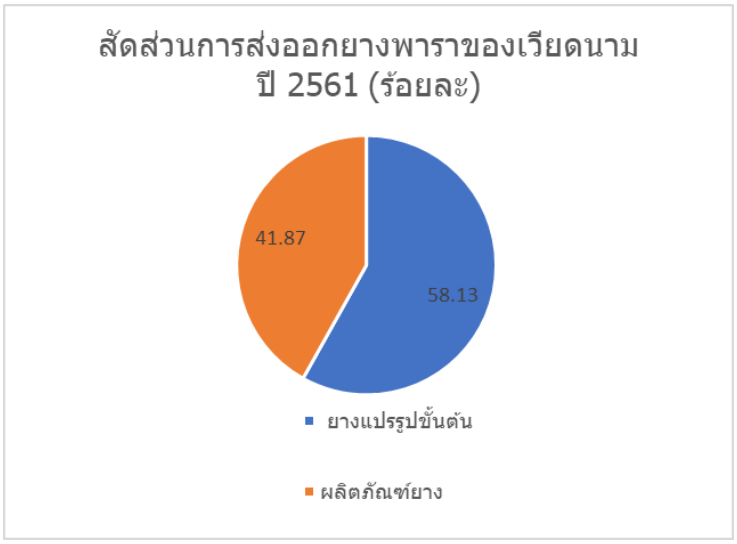
ตารางที่ 3 มูลค่าการส่งออกยางแปรรูปขั้นต้นของประเทศเวียดนาม หน่วย:ล้านดอลลาร์สหรัฐ

	2556	2557	2558	2559	2560	2561
World	2,557.12	2,016.24	1,573.66	1,437.27	1,746.62	1,593.65
China	459.01	345.11	255.10	229.14	190.73	266.15
India	218.38	156.66	130.55	134.49	86.00	155.58
EU	190.22	158.22	130.87	123.81	186.13	147.89
Malaysia	543.63	385.73	254.49	150.92	149.81	102.05
USA	58.37	53.95	44.59	44.88	57.39	50.82
Other	1,087.53	916.57	758.06	754.03	1,076.57	871.16

ที่มา : Global Trade Atlas, HS CODE : 4001

มูลค่าการส่งออกยางแปรรูปขั้นต้นของเวียดนามในตลาดโลก ปี 2561 มีมูลค่าการส่งออก 1,593.65 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยส่งออกไปประเทศจีนมากเป็นอันดับ 1 มูลค่า 266.15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 16.70 รองลงมาคือ ประเทศอินเดีย มูลค่าการส่งออก 155.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 9.76 (**ตารางที่ 3**)

สัดส่วนของผลผลิตยางที่ส่งออกนั้นระหว่างยางแปรรูปขั้นต้นและผลิตภัณฑ์ยางนั้นใกล้เคียงกัน ช่วง 2 – 3 ปีล่าสุด สัดส่วนการส่งออกยางแปรรูปขั้นต้นอยู่ระหว่างร้อยละ 50 ถึง ร้อยละ 60 โดยจะเป็นการส่งออกน้ำยางธรรมชาติและน้ำยางผสมยางสังเคราะห์ มากที่สุด รองมาคือ ยางแท่ง และ ยางแผ่น ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์ยางส่งออกจำพวก ล้อยาง มากที่สุด รองมาคือ ถุงมือยาง และผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ ตามลำดับ

ที่มา : กรมศุลกากรเวียดนาม

รูปที่ 4 สัดส่วนการส่งออกยางและผลิตภัณฑ์ยางของประเทศเวียดนาม ปี 2561

4 นโยบายการค้า กฎระเบียบ มาตรการ สิทธิประโยชน์

หลังจากที่เวียดนามได้เข้ามาเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organisation : WTO) เวียดนามได้เริ่มเปิดเสรีการลงทุนให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ WTO ส่งผลให้ประเทศเวียดนามเป็นที่น่าสนใจต่อนักลงทุนต่างมากขึ้น ณ ปัจจุบัน เวียดนามได้มีการออกนโยบายและมาตรการต่างๆ ส่วนใหญ่เพื่อลดข้อจำกัดทั้งทางการค้า ด้านการผลิต และส่งออกยางธรรมชาติ และส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางพาราของเวียดนาม ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตรองเท้า และอุตสาหกรรมยานยนต์ เพื่อเพิ่มโอกาสให้กับนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนด้านภาคอุตสาหกรรมเหล่านี้มากขึ้น โดยมีนโยบายตั้งแต่ยกเว้นภาษีการบริโภคพิเศษ (Special Consumption Tax : SCT) ซึ่งเป็นภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มเติมจากภาษีมูลค่าเพิ่ม จากการผลิตหรือนำเข้าสินค้าและการบริการด้านต่างๆ โดยหมวดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางพารา ได้แก่ สินค้าจำพวกรถยนต์ขนาดต่ำกว่า 24 ที่นั่ง รถจักรยานยนต์ที่มีขนาดความจุไม่เกิน 125 ซีซี เครื่องบินและเรือยอชท์ (ยกเว้นเพื่อใช้ในธุรกิจขนส่งและท่องเที่ยว) หรือให้มีการร่วมทุนระหว่างต่างชาติและคนเวียดนาม ลดขั้นตอนการจัดตั้งโรงงานในพื้นที่ต่างๆ เป็นต้น มีการจัดทำเขตปลอดภาษี หรือจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

เมื่อช่วงต้นปี 2562 กระทรวงการคลังเปิดเผยแผนการที่จะเสนอสิทธิพิเศษด้านภาษีนำเข้าสำหรับชิ้นส่วนที่ใช้ประกอบรถยนต์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กระทรวงฯ อยู่ระหว่างร่างพระราชกฤษฎีกาซึ่งจะเพิ่มรถยนต์ไฟฟ้าเข้าในรายการที่ได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษี ปัจจุบันชิ้นส่วนสำหรับรถยนต์ที่ประหยัดน้ำมันได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า อย่างไรก็ตามชิ้นส่วนสำหรับรถยนต์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่ได้รับสิทธิพิเศษดังกล่าว ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีพระราชกฤษฎีกา กระทรวงการคลังระบุว่า พระราชกฤษฎีกาจะสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศ ปัจจุบัน เวียดนามไม่มีผู้ประกอบการที่ผลิตหรือประกอบรถยนต์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระทรวงฯ กำหนดว่า รถยนต์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รถยนต์ไฟฟ้า รถยนต์ไฮบริด รถยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ และรถยนต์ก๊าซธรรมชาติอัด

เวียดนามได้ทำเขตการค้าเสรีกับสหภาพยุโรป (European Union Vietnam Free Trade Agreement : EU-VN FTA) โดยมีการเจรจากันตั้งแต่ปี 2550 จนเสร็จสิ้นเมื่อ ปี 2561 และคาดว่าจะมีผลบังคับใช้ในไตรมาสที่ 3 ปี 2562

สาระสำคัญของ EVFTA ครอบคลุมด้านการค้าและการลงทุน แยกออกเป็น 10 ประเด็น คือ

1. การเปิดตลาด(ลดภาษีนำเข้าระหว่างกันร้อยละ 99 ภายในเวลา 10 ปีโดยเมื่อมีผลบังคับ (ลงนามเมื่อ วันที่ 2 ธ.ค. 2561) ยุโรปต้องเปิดตลาดร้อยละ 71 และเวียดนามเปิดตลาดร้อยละ 65

2. ลดมาตรการกีดกันการค้าที่ไม่ใช่ภาษี

3. การปกป้อง “European Geographical Indication” คือการยอมรับสินค้าเฉพาะจากทั้งสองประเทศ เช่น กาแฟเวียดนาม และไวน์กับแชมเปญจากฝรั่งเศส

4. เปิดโอกาสให้บริษัทจากสหภาพยุโรปเข้าร่วมประมูลงานและสัญญาภาครัฐ (public contracts)

5. ยกระดับการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญามากกว่ามาตรฐานข้อตกลง World Trade Organization (WTO) Trade-Related Aspects of Intellectual Property Right (TRIPS) เพื่อส่งเสริมความโปร่งใส ความเท่าเทียมในการแข่งขัน

6. การเปิดตลาดด้านการบริการ โดยผู้ประกอบการด้านการบริการจากอียู สามารถลงทุนธุรกิจบริการในเวียดนาม เช่น ไปรษณีย์ ธนาคาร ประกันภัย และการขนส่งทางทะเล

7. เวียดนามเปิดโอกาสการลงทุนในด้านการผลิตให้กับบริษัทจากอียูในอุตสาหกรรมต่อไปนี้ อาหารและเครื่องดื่ม ปุ๋ยและส่วนประกอบไนโตรเจนต่างๆ ยางรถและยางในรถ ถุงมือและผลิตภัณฑ์พลาสติก เซรามิค วัสดุก่อสร้าง และเครื่องจักรต่างๆ เครื่องใช้ในบ้านและจักรยาน

8. FTA นี้เป็นพื้นฐานของโครงสร้างการแก้ไขข้อพิพาทระหว่างสหภาพยุโรปและเวียดนามที่จะมาจาการตีความหมายและการดำเนินการภายใต้ข้อตกลง

9. การดำเนินการด้านมาตรฐานแรงงาน การบังคับใช้กฎหมายของแต่ละฝ่ายในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด การส่งเสริม Corporate Social Responsibility และความรับผิดชอบด้าน Climate Change และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

10. การบังคับใช้ทางกฎหมาย EU-Vietnam Partnership and Cooperation Agreement (PCA) ที่เกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยธรรม ประชาธิปไตย และกฎหมายต่างๆ โดยระบุเป็นเนื้อหาสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างสองฝ่าย และได้ระบุถึงมาตรการที่สามารถทำได้รวมทั้งการยกเลิกสัญญา FTA หากมีการละเมิดในด้านดังกล่าว (www. thansettakij.com/รู้ลึกอาเซียนพลัส)

4.1 กฎระเบียบการทำธุรกิจ

<u>การลงทุนและจัดตั้งบริษัทในเวียดนาม</u>

ใบอนุญาตเบื้องต้นที่ผู้ประกอบการธุรกิจทุกประเภทกิจการในเวียดนามจำเป็นต้องมี ได้แก่ ใบรับรองการลงทุนและรับรองการจัดตั้งบริษัทจากหน่วยงานการวางแผนและการลงทุนประจำจังหวัด ตรายางบริษัท และเอกสารรับรองหลายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของบริษัท ซึ่งผู้ที่จะลงทุนในประเทศ

เวียดนามจะต้องขอใบอนุญาตการลงทุน โดยสามารถติดต่อบริษัทกฎหมายในเวียดนามเพื่อให้ดำเนินการขอใบอนุญาตแทนได้

การเข้าครอบครองบริษัทเวียดนามของนักลงทุนต่างชาติ

นักลงทุนต่างชาติสามารถถือหุ้นบริษัทที่ไม่ใช่ของรัฐได้ ร้อยละ 100 โดยมีข้อยกเว้นในบางกิจการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง เช่น ปิโตรเลียม การบิน การพิมพ์ การศึกษา เป็นต้น

นโยบายส่งเสริมการลงทุน

กฎหมายการลงทุนของเวียดนามค่อนข้างชัดเจนและเอื้อประโยชน์แก่นักลงทุน โดยรัฐบาลส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติและยืนยันที่จะไม่ยึดกิจการของรัฐ รวมทั้งอนุญาตให้ส่งเงินทุนและกำไรกลับประเทศได้ รัฐบาลจะไม่เก็บภาษีเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุก่อสร้างที่นำเข้ามา เพราะผลิตสินค้าส่งออก นอกจากนี้ยังมีการปรับปรุงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติโครงการลงทุนจากต่างชาติ โดยใช้ระบบ “One-stop Service” เพื่อแก้ปัญหาความล่าช้าเกี่ยวกับการขออนุญาตลงทุน รัฐบาลเวียดนามมีการใช้มาตรการต่างๆ ในการส่งเสริมและควบคุมในเวียดนามหลายมาตรการ ดังนี้

มาตรการด้านภาษี

ภาษีเงินได้นิติบุคคล อัตรามาตรฐานร้อยละ 25 (เท่ากันทั้งบริษัทเวียดนามและบริษัทต่างประเทศ) ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมอัตราภาษีเป็นไปตามใบอนุญาต เช่น ร้อยละ 10 หรือ ร้อยละ 20 ในกรณีที่ได้รับการยกเว้นภาษี เช่น 2 ถึง 4 ปี การยกเว้นให้เริ่มนับตั้งแต่ปีที่มีกำไร ในการโอนกำไรกลับประเทศสามารถทำได้เป็นรายไตรมาส และไม่ต้องเสีย Withholding Tax

มาตรการด้านการเงินการธนาคาร

รัฐบาลเวียดนามอนุญาตให้สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศประกอบธุรกิจที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ทำให้ธุรกิจสามารถใช้บริการชำระบัญชีการค้าระหว่างประเทศ และเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ

มาตรการอื่นๆ ที่ให้แก่นักลงทุนต่างชาติ

นักลงทุนต่างชาติสามารถนำสิทธิการใช้ที่ดินมาเป็นหลักประกันการกู้เงินได้ และอนุญาตให้สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในเวียดนามสามารถรับจำนองสิทธิการใช้ที่ดินได้ มีการประกันความมั่นใจให้แก่นักลงทุนต่างชาติ โดยรับรองว่าหากรัฐบาลเวียดนามมีการออกกฎหมายใหม่ที่อาจจะทำให้นักลงทุนต่างชาติได้รับความเสียหาย นักลงทุนสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์ตามที่ได้รับอยู่เดิมได้

สิทธิประโยชน์

การยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบซึ่งใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกภายในเวลาไม่เกิน 270 วันนับตั้งแต่วันที่นำเข้าวัตถุดิบ รวมถึงสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปซึ่งเป็นสาขาการผลิตเพื่อส่งออก พร้อมให้สิทธิในการ

ส่งผลกำไรกลับประเทศได้อย่างเสรี โดยรัฐบาลเวียดนามได้ประกาศยกเลิกการเก็บภาษีจากผลกำไรที่โอนกลับประเทศ

- สิทธิในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและทรัพย์สินทางปัญญาในเวียดนาม เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์
- สิทธิในการใช้ที่ดินในลักษณะสัญญาเช่าระยะยาวโดยเสียค่าธรรมเนียมในการใช้ที่ดินและได้รับสิทธิในการใช้ที่ดินสูงสุด 50 ปี หรืออาจจะขยายถึง 70 ปี หากเป็นโครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ
- สิทธิในการจ้างแรงงานต่างชาติ โดยต้องเป็นไปตามกฎหมายแรงงานเวียดนาม โดยมีสัดส่วนระหว่างการจ้างงานคนเวียดนามและคนต่างชาติ และได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษอื่นๆ หากมีการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

<u>รูปแบบการลงทุนของต่างชาติในเวียดนาม</u>

การลงทุนของต่างชาติในเวียดนามสามารถทำได้หลายรูปแบบ ทั้งในรูปสัญญาร่วมทุน กิจการร่วมทุน กิจการที่ต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด และอื่นๆ

1. สัญญาร่วมลงทุนธุรกิจ (Business Co-operation Contract) เป็นการร่วมทุนทำธุรกิจระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนเวียดนาม

2. กิจการร่วมทุน (Joint Venture) เป็นการก่อตั้งสัญญาร่วมทุนระหว่างนักลงทุนต่างชาติรายเดียวหรือหลายรายกับนักลงทุนเวียดนามรายเดียวหรือหลายราย เพื่อดำเนินกิจการทางธุรกิจร่วมกัน

3. กิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign-owned Enterprise) กิจการที่ต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด

4. กิจการที่ทำสัญญากับภาครัฐ เป็นรูปแบบการลงทุนที่เป็นข้อตกลงระหว่างหน่วยงานราชการเวียดนามกับนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งอาจจะเป็นบริษัทที่นักลงทุนต่างชาติถือครองหุ้นทั้งหมด หรือเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนเวียดนาม ก็ได้ เพื่อจะดำเนินการสร้างโครงการต่างๆ เช่น สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ถนน สนามบิน เป็นต้น

5. อื่นๆ นักลงทุนต่างชาติอาจจะขยายกิจการในเวียดนามด้วยรูปแบบอื่นได้ เช่น การตั้งสำนักงานตัวแทน เพื่อการค้าหรือการลงทุนในเวียดนาม เพื่อทำหน้าที่แทนบริษัทแม่ในต่างประเทศ หรือการขยายสาขาของธุรกิจบางประเภท เช่น ธนาคาร เป็นต้น

เวียดนามได้มีการส่งเสริมการลงทุนด้วยการจัดทำกฎระเบียบและออกนโยบายและมาตรการสนับสนุนต่างๆ มาดึงดูดเม็ดเงินเพื่อการลงทุนในอุตสาหกรรมด้านต่างๆ และเพื่อความน่าสนใจและเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศเวียดนามไม่ประสบกับอุปสรรคและขั้นตอนหรือข้อบังคับที่จะส่งผลให้เกิดความล่าช้าของการลงทุนมากจนเกินไป

4.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราของเวียดนาม

4.2.1 Vietnam Rubber Group (VRG)

Vietnam Rubber Group จัดตั้งเมื่อปี 2549 โดยยกระดับจากองค์กรเดิมชื่อ Vietnam General Rubber Corporation เพื่อยกระดับการพัฒนาการเพาะปลูกยาง การแปรรูป ด้านคุณภาพ ตลอดจนถึงโรงยางการแปรรูปยาง อุตสาหกรรมไม้ยาง และ อุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ การจัดหาพื้นที่เพื่อสร้างโรงงานแปรรูปใกล้แหล่งเพาะปลูก อุตสาหกรรมสนับสนุนและบริการ ด้านอื่นๆ ซึ่งทำให้เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นและมีขยายธุรกิจออกด้านข้างไปด้วย อาทิ อุตสาหกรรมปลูกป่า จัดหาวัตถุดิบสำหรับโรงไฟฟ้าชีวมวล เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดห่วงโซ่อุปทานด้านยางพาราตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมยางพาราทั้งระบบรวมถึงภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมด้านยางสังเคราะห์อีกด้วย

4.2.2 สมาคมยางพาราเวียดนาม (The Vietnam Rubber Association: VRA)

สมาคมยางพาราเวียดนาม (The Vietnam Rubber Association: VRA) จัดตั้งเมื่อปี 2547 เป็นหน่วยงานอิสระในการสนับสนุนผู้ผลิต ผู้แปรรูป องค์กรวิจัยและบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางพาราของเวียดนามและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมีจุดประสงค์ในการรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน สนับสนุนการพัฒนาและปกป้องสิทธิทางกฎหมายและสิทธิประโยชน์ตามกฎระเบียบของสมาชิก ส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มอุตสาหกรรมยาง โดยกลุ่มสมาชิกนั้นประกอบด้วยจากภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีการสนับสนุนด้านการเงินการวิจัยและฝึกอบรม และด้านการบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางพาราเวียดนาม และสมาคมยางพาราเวียดนามได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกหอการค้าและอุตสาหกรรมเวียดนาม (VCCI) สมาคมยางนานาชาติ (IRA) สภาธุรกิจยางอาเซียน (ARBC) คณะผู้ร่วมงานกลุ่ม Rubber Study Group (IRSG) และผู้ทำงานร่วมกันสมาคมประเทศผลิตยางธรรมชาติ (ANRPC)

ปี 2549 สมาคมยางพาราเวียดนามมีการจัดตั้งกองทุนประกันการส่งออกยางเวียดนาม กองทุนจะสนับสนุนทางการเงินในช่วงเวลาที่เหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในการผลิตยางและกิจกรรมส่งออกของสมาชิก และส่งเสริมโปรแกรมส่งเสริมการค้าสำหรับกลุ่มสมาชิก

ปี 2558 ได้ดำเนินโครงการสร้างและพัฒนาแบรนด์อุตสาหกรรมยางของเวียดนามโดยออกเป็นกฎหมายเครื่องหมายรับรอง Viet Nam Rubber โดยมีการจดทะเบียนคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับแบรนด์และให้สิทธิในการใช้เครื่องหมายรับรองแก่สมาชิกที่ตรงตามเกณฑ์ของสมาคม

ปี 2561 ได้จัดทำแผนสำหรับอุตสาหกรรมยางธรรมชาติที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและเผยแพร่คู่มือแนวทางการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานการรับรองป่าไม้สากล แนวทางการผลิตยางธรรมชาติที่ยั่งยืน และได้ร่วมมือกับ Vietnam Rubber Group (VRG) และองค์กรพัฒนาเอกชนหลายแห่ง เพื่อพัฒนาแนวทางการลดความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในการลงทุนทางการเกษตรในต่างประเทศ และได้มีการลงทุนเพาะปลูกยางพาราในประเทศเพื่อนบ้านได้แก่ ลาว และกัมพูชาเพิ่มมากขึ้น

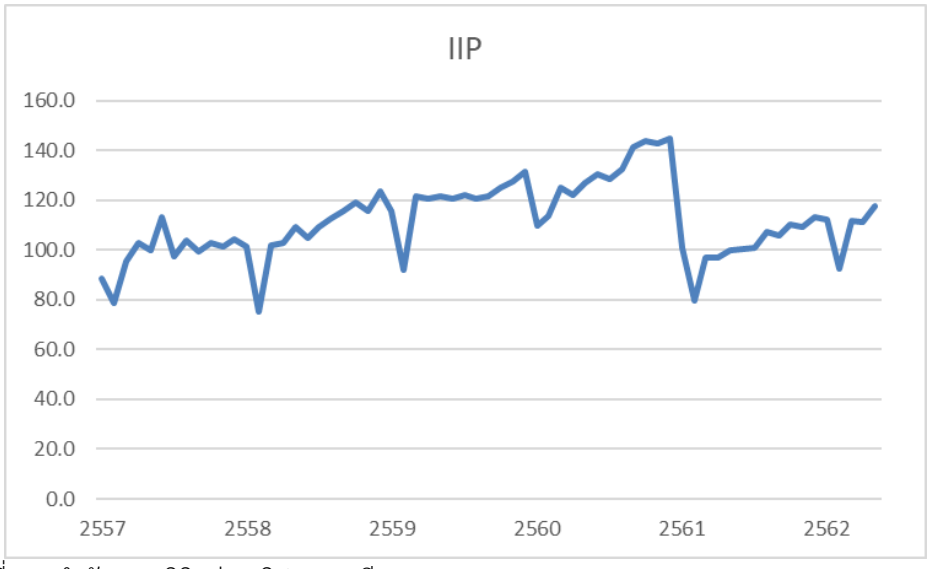
หน้าที่หลักของสมาคมยางพาราเวียดนาม มีหลายด้านไม่ว่าจะเป็น ช่วยเหลือสมาชิกด้านการผลิต ส่งเสริมการค้าและการจับคู่ทางธุรกิจ การลงทุน การเข้าถึงข้อมูลและโอกาสทางธุรกิจ การจัดระเบียบ และการมีส่วนร่วมในการประชุม งานแสดงสินค้า นิทรรศการ การฝึกอบรม และข้อมูลเชิงสถิติและข้อมูลด้านอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

แนะนำรัฐบาลด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา เสนอแนะนโยบายหรือมาตรการที่จำเป็นสำหรับการจัดการและปรับปรุงคุณภาพยางธรรมชาติของเวียดนามตามกรอบกฎหมายและข้อกำหนดของตลาด ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอกฎระเบียบและมาตรฐานสำหรับประเทศตั้งแต่วัตถุดิบจนถึงการแปรรูปยางธรรมชาติ เพื่อกำหนดเป็นกรอบการควบคุมคุณภาพ

สร้างและพัฒนาแบรนด์อุตสาหกรรมยางเวียดนาม ภายใต้เครื่องหมายรับรอง Viet Nam Rubber โดยมีหลักเกณฑ์ตามระบบการรับรองระหว่างประเทศที่เหมาะสม เสริมสร้างความร่วมมือกับองค์กรยางระหว่างประเทศ ทั้งประเทศที่บริโภคและประเทศผู้ผลิต เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลสนับสนุนแนวคิดในการพัฒนายางธรรมชาติที่ยั่งยืน ค้นหาวิธีการสร้างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานเพื่อเป็นพื้นฐานในการรักษาเสถียรภาพด้านราคา รับรองความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อลดความเสี่ยงสำหรับผู้ปลูกยาง และพัฒนากองทุนประกันการส่งออกยางพาราเวียดนามอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การทำงานและการสนับสนุนทางการเงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านยางพาราพบว่า เวียดนามได้มีเข้าร่วมการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์จากยางพาราของอาเซียน เพื่อจะยกระดับมาตรฐานยางและผลิตภัณฑ์จากยางพาราเวียดนาม ซึ่งเวียดนามได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานเป็นสมาชิกร่วมพิจารณาการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์จากยางพาราของอาเซียนมาตั้งแต่เริ่มต้น โดยที่ระดับมาตรฐานสากล ISO, International Standard Organisation มีสมาชิก 2 ประเภท ระดับ P (Participation) Member (มีค่าสมัครสมาชิกรายปี ค่าใช้จ่ายสูง) มีสิทธิออกเสียงโหวต รับ/ไม่รับ มาตรฐานที่ยกร่าง หรือแก้ไข ตลอดจนเสนอ แก้ไข และ/หรือยกร่างมาตรฐานใหม่ได้ และอีกระดับ คือ O (Observation) Member (ไม่มีค่าสมัคร) ไม่มีสิทธิออกเสียงโหวต ไม่สามารถเสนอขอแก้ไขหรือยกร่างมาตรฐานใหม่ได้ โดยเวียดนามได้สมัครสมาชิกเป็นประเภทร่วมร่างมาตรฐานสากล ระดับ P member ของคณะกรรมการวิชาการขององค์การมาตรฐานสากลคณะที่ 45 เรื่องยางและผลิตภัณฑ์ยาง (ISO/TC 45-Rubber&Rubber Product) เมื่อปลายปี 2561 และมีการแบ่งคณะกรรมการย่อย ดูแลการกำหนดเป็น 4 คณะย่อย (SC, Sub-committee) การสมัครสมาชิกของเวียดนามนั้น ได้สมัคร 2 คณะย่อย ได้แก่ คณะย่อยที่ 2 ว่าด้วยเรื่องมาตรฐานการทดสอบยางและผลิตภัณฑ์ ทางกายภาพ และคณะย่อยที่ 3 ว่าด้วยเรื่องวัตถุดิบยาง (ธรรมชาติ/สังเคราะห์ ทั้งสถานะน้ำยางและยางแห้ง) สารตัวเติมเขม่าดำ และตัวเติมที่ไม่ใช่เขม่าดำ รวมทั้งยางรีเคลม หลังจากที่สมัครสมาชิก เวียดนามได้แสดงบทบาทการแก้ไข มาตรฐานต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการทดสอบ ยางธรรมชาติของเวียดนาม ได้แก่ ขอแก้ไขมาตรฐานวิธีทดสอบหาปริมาณไนโตรเจนในยางแท่ง ขอแก้ไขวิธีประเมินยางแห้ง ขอแก้ไขวิธีทดสอบหาปริมาณสารระเหยได้ในยางแท่ง และ เสนอข้อกำหนดใหม่สำหรับน้ำยางธรรมชาติโปรตีนต่ำ เป็นต้น (อาจารย์ วราภรณ์ ขจรไชยกุล)

Index of Industrial Production (IIP) ดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมหมวดผลิตภัณฑ์ยางพาราและพลาสติกของประเทศเวียดนาม

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติประเทศเวียดนาม

รูปที่ 5 ดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมหมวดผลิตภัณฑ์ยางพาราและพลาสติกของประเทศเวียดนาม (รายเดือนตั้งแต่ปี 2557 ถึง ปี 2562)

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติประเทศเวียดนามมีการจัดทำและบันทึกข้อมูลดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นมา โดยหมวดผลิตภัณฑ์ยางพาราและพลาสติกมีระดับดัชนีเฉลี่ยรายเดือนอยู่ที่ 111.46 และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี Compound Annual Growth Rate (CAGR) อยู่ที่ร้อยละ 10.16 ต่อปี

5 สรุปและข้อเสนอแนะ

ภาครัฐของเวียดนามมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางและเนื่องด้วยระบอบการปกครองแบบสังคมนิยมส่งผลให้ความต่อเนื่องของนโยบายมีความสัมพันธ์กันสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนต่างชาติ อีกทั้งค่าแรงของเวียดนามยังอยู่ในระดับต่ำซึ่งเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่มีผลต่อภาคอุตสาหกรรมยาง และอุตสาหกรรมแปรรูปยาง และจำนวนประชากรที่อยู่ในวัยทำงานมากและพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน ภาครัฐยังสนับสนุนรัฐวิสาหกิจให้มีการลงทุนเพาะปลูกยางพาราในประเทศเพื่อนบ้านอย่างลาว และกัมพูชา เพื่อส่งผลผลิตกลับมาแปรรูปที่ประเทศเพื่อส่งออก องค์กรอิสระ และรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลเวียดนามให้การสนับสนุนนั้นมีการดำเนินงานที่ครอบคลุมอุตสาหกรรมยางพาราตั้งแต่ต้นน้ำ ไม่ว่าจะเป็นการเพาะปลูก จนกระทั่งถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำ ได้แก่ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ตลอดจนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อาทิ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยาง หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ การควบคุมคุณภาพและการจัดทำตราสินค้าของประเทศเพื่อยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

เมื่อเวียดนามตกลง FTA กับสหภาพยุโรปได้ จะส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติจากทวีปยุโรปมีการเข้ามาลงทุนในเวียดนามมากขึ้น ซึ่งจะมีผลต่อภาพรวมเศรษฐกิจเวียดนาม โดยหากว่ามีการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราก็อาจจะมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยางพาราของไทยด้วย

การลงทุนโดยตรงจากประเทศของเวียดนามมีมูลค่าที่สูงและเติบโตขึ้น และเมื่อเทียบเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศระหว่างไทยและเวียดนามนั้นจะพบว่า เวียดนามมีมูลค่าการลงทุนที่สูงกว่ามาก และถ้าหากว่ามีการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพแรงงานของเวียดนามให้สูงขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการตามตลาดแรงงานอีกด้วย และจะยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมของเวียดนามจากความร่วมมือและการลงทุนจากต่างชาติ

ผลผลิตยางธรรมชาติต่อไร่ ปี 2561 ของประเทศเวียดนามสูงกว่าไทยเล็กน้อย ผลผลิตยางธรรมชาติของไทยมีอัตราเติบโตเฉลี่ยต่ำกว่าเวียดนามเล็กน้อย ส่วนปริมาณการส่งออกเวียดนามมีอัตราเติบโตเฉลี่ยสูงกว่าไทย

ดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมหมวดผลิตภัณฑ์ยางพาราและพลาสติกของประเทศเวียดนามมี CAGR อยู่ที่ร้อยละ 10.16 ต่อปี ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่น่าสนใจจากชุดข้อมูลตั้งแต่ปี 2557 ถึง ปี 2562 แสดงถึงแนวโน้มของการเติบโตด้านอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพาราและพลาสติกของประเทศเวียดนามที่เพิ่มขึ้น

จากการที่เวียดนามมีนโยบายเปิดรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รวมถึงการออกนโยบายการค้า และมาตรการทางภาษีที่สามารถช่วยอำนวยความสะดวกและดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนในประเทศ ทำให้เวียดนามน่าจะเป็นตัวเลือกของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางรายใหญ่ที่สนใจจะเข้ามาตั้งฐานการผลิตสินค้า ซึ่งจะทำให้มีเม็ดเงินไหลเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางของเวียดนามมากขึ้น ส่งผลให้เวียดนามมีโอกาสในการที่จะนำเงินไปพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางทั้งระบบ ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำ อุตสาหกรรมกลางน้ำ จนถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำ เริ่มตั้งแต่การปรับปรุงเพิ่มคุณภาพของน้ำยาง การพัฒนาทักษะแรงงานในการกรีดยาง การพัฒนาทักษะแรงงานในภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาเทคโนโลยีและเครื่องจักรในการแปรรูปหรือผลิตสินค้าจากยาง รวมถึงการพัฒนามาตรฐานของสินค้าจากยางให้สูงขึ้น ดังนั้นไทยเองควรที่จะจับตามองอุตสาหกรรมยางเวียดนามในฐานะที่เป็นทั้งคู่แข่งขัน และคู่ค้าควบคู่กันไป เพราะหากเวียดนามสามารถที่จะพัฒนาทักษะของแรงงานให้สูงขึ้น พัฒนาคุณภาพของสินค้าให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ รวบถึงพัฒนารูปแบบของสินค้าให้เป็นที่ต้องการของตลาดโลกแล้ว ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่มีฐานการผลิตในประเทศไทยก็อาจจะพิจารณาย้ายฐานการผลิตไปยังเวียดนามได้ เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วเวียดนามยังมีปัจจัยทางด้านต้นทุนของแรงงานที่ต่ำกว่าประเทศไทย แต่ในมุมกลับกันหากไทยมองเวียดนามเป็นประเทศคู่ค้า เมื่ออุตสาหกรรมยางของเวียดนามมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้มีความต้องการวัตถุดิบทั้งต้นน้ำ และกลางน้ำ เพิ่มขึ้นมากไปด้วย จึงเป็นโอกาสให้ไทยสามารถที่จะขยายตลาดของสินค้าทั้งสองประเภทในประเทศเวียดนามได้มากขึ้น โดยข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์ในปี 2561 พบว่าไทยยังมีมูลค่าการส่งออกยาง ทั้งน้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง และยางอื่นๆ ไปยังเวียดนามไม่สูงมากนัก ซึ่งถึงแม้ว่าในปี 2561 ปริมาณผลผลิต ปริมาณการใช้ยางในประเทศ และปริมาณการส่งออกยางของเวียดนาม

ยังมีปริมาณที่น้อยกว่าไทยค่อนข้างมาก แต่หากมองที่ตัวเลขปริมาณการนำเข้ายางของเวียดนามนั้นสูงกว่าไทยถึง 364 เท่า และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 17.97 ต่อปี แสดงให้เห็นว่าไทยยังมีโอกาสที่สามารถเข้าไปขยายตลาดในส่วนนี้

สุดท้ายแล้วหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางของไทยทั้งภาครัฐ และเอกชน ไม่ควรที่จะจับตามองการเติบโตของอุตสาหกรรมยางเวียดนามแต่เพียงผิวเผิน แต่ควรที่จะนำข้อมูลการเติบโตของอุตสาหกรรมยางเวียดนามมาวิเคราะห์ถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมยางของไทย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมยางทั้งระบบ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จากยางของไทย ในการรักษาความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการรายเก่าให้ยังคงรักษาฐานการผลิตในประเทศไทย และดึงดูดผู้ประกอบการรายใหม่ให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น